

sinan gudžević

građa za pripovetke

JAVNA KUĆA

*Opet isto tvrdim
Posle tolikih godina tvrdim isto*

*Omladinu mog voljenog gradića
Spasti može
Jedino javna kuća*

*Dosta je bilo popravnih domova
Dosta udate i oženjene dece
Dosta pravdanja zemljopisom*

Vreme je za temelje

*Mladim momcima
Muško seme proključalo
Već uveliko na uši curi*

*Mene ako ko pita
Već vidim lice zgrade
I spasonosnu gužvu za ulaznice*

UDVAJANJE KOCKE

*Ukazuje nam se u snu Arhimed
I budeći jednog po jednog
Svakom u šaku stavlja
Po drvenu kocku*

*Svako neka udvostruči svoju kocku
Ali da nova zapremina
Opet bude kocka*

*Što ja pita svaki
Što da ne odgovara svakom*

*Ne možemo kao ni Ti
I mi kao i Ti
Sve zadatke radimo
Pravom crtom i kružnicom*

*Kažemo i bacamo na prostirku
U jednu hrpu šestare i lenjire*

GREŠKA PRIRODE

*Parče stene obrasle bršljanom
Odronilo se i palo u potok*

*Uspravno usečena obala
Površina vode i ovaj komad
Čine mali trouglasti tunel*

*Zraci sunca prolaze kroz pećinicu
I na drugom kraju grade malu dugu*

*Nepravilni oblik na oštri usek baca senku
Oblika mape Grčke*

*Duž celog komada
Vidi se jedna prava škrapa
A dve manje međusobno grade broj osam*

*Da je sav prizor kojim slučajem
Hiljadu puta veći
O lepoti jednog kanjona
Pričao bi čitav svet*

PO KACUMIJU TANAKI

*Halejeva će se kometa pojaviti 1986-e
Ja ću tada imati trideset i dve godine
Sad mi je dvadeset i tri*

*Halejeva se kometa javlja
Nakon svakih sedamdeset i šest godina
I sedam dana*

*Kako su moja zanimanja
za nebeske pojave veoma snažna
I avaj veoma kratka*

*Sva je prilika
Da me prolazak repatice
Neće bogzna uzbuditi*

*Štaviše predosećam
Da ja tu zvezdu
Nikad neću ni videti*

bora đoković

tri pesme

LIFT

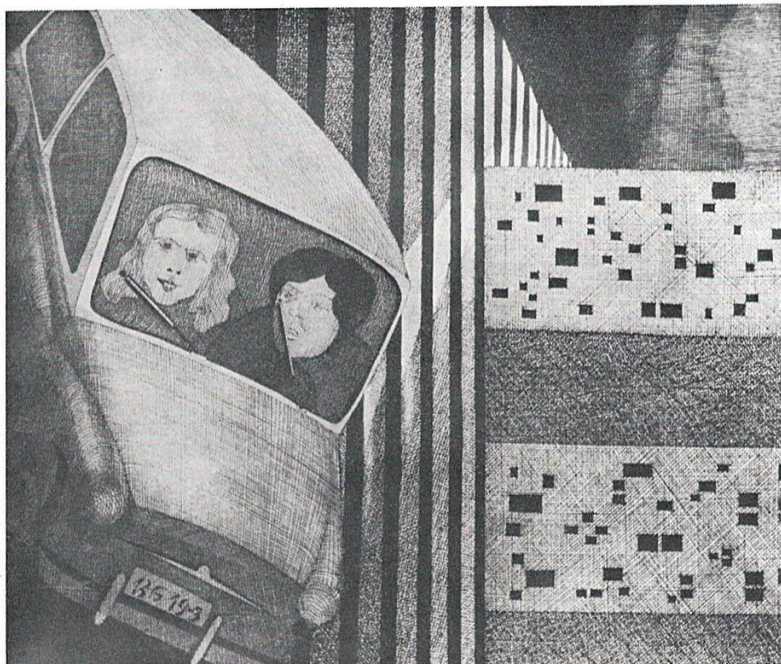
*Lift je fantastičan izum
njtme se kao
od šale savladaju
sve zamke koje nam nude
stepenice. To je svetao prostor
s nekoliko dugmadi. Vrata
koja su lažna i ne mogu
da se otvore u kretanju.
Za tren se odvojiš od gravitacije
odlepiš, odlepiš na najviši sprat!
Gledaš odozgo, pljuneš,
i pre pljuvačke stigneš na zemlju!
Pamet ti ostane u oblacima.
Trnci u utrobi prestanu.
Pritisneš tubu paste za brijanje,
palcem i kažiprstom. Ona ispadne na
lice kao iz lifta zver. Nema vremena da
razmisli. Razmazuješ je četkom. Pena.
Brada nestaje u belom.*

BRAK

*Otvoreno govoreći brak
bi trebalo da bude
istorija odanosti i prijateljstva
ali ne on je bajka
koja se vremenom pretvori u gnjilo voće
u kojoj
rad podzemnih voda nikako ne jenjava
u kojoj se
kompas pokvari polovi izgube
magnetizam snaga kopni
u kojoj se
glasovi dele
u kojoj
radoznalost u noći
ustupa mesto razgovorima.
Sedimo na dve strane.
Pada sneg.*

PRIČA

*Treba izbeći priču
u pesmi (pesmu u priči)
na izgled lak zadatak
za onog ko ima visoku svest o vlasti
mašte, ko veruje u mogućnosti
pisane reči, u britku ivicu slova.
Ali kada se pode od ruke koja
drži gušće pero preko glinenih
ploča i oštirih trški, kada se
proputuju ti procepi u kamenu
i razum ogrne godinama,
kada prorade tanki izvori iskustva,
kad slova počnu da se hrane mesom
onda je to već naš život
koji u najboljem slučaju može da
bude
da jeste
dobra priča.*

zvonko marković: crtež